

(א) רש"י ד"ה לחדוש הוא וכו' ל'אשמי גופא דאי זמא: (ב) ד"ה להא נכסה וכו' צנקה כו' בלומד ומדע: (ג) ד"ה ודלתא וכו' שמדשה תורה (באשמי דינא חדיק) תא"מ וי"צ ק"א בלא אישמי גופא חדיק:

סרחה. נערה המאורסה
צימי נערות, ולבסוף
בגרה. משעמדה דין,
תדון בחנק. כדינא
לשטאט (סנהדרין עא:).
הרי הן כהדיוטות.
לדענן צמר מטא אזלי
(הוריות י'). אם נודע
להם עד שלא נתמנו
חייבים, דר"ש מטא
ולדינא צעי (שם).

סוקלין אותה על פת
ראו גידולים שגידלה
אביה שזינתה בבית
על פתח שער העיר
תידון בחנק למימרא
גופא אישתני קט
המאורסה שזינתה
שם רע הוא אינו לוק
היא וזוממיה מקדיש
וזוממיה ס"ד באלא או
לבית הסקילה אמר
קאמרת ישאני מוציא
דהא נכנסה לחופה
וזינתה בחנק ואילו
אמר ליה רב הונא
לרבא דלמא כי חד
אישתני גופא אבל
לא חדית רחמנא אי
יצחק אישתני ולא
החטאו עד שלא
כהדיוטות רבי שמעון
עד שלא נתמנו חיי

אימור

סבבא אס כן יס לנו להעמיד צפוחות שנוכל להיין לא אישתי
וקטנא ולא מחידושא לדידיה ליכא לפלוגי צין אישתי דינא
ולא מימי אלא מרדכי שעמן דכיון דסבב רחל ואישתי דיי
תנא דסבב כברייתא דשילא דלא מנשנין לה מקמי ארך
אשעיא אבל לרדך ברייתא לא מיימי שום רחל מרדכי

אמר רבא מוציא שם רע קאמרת שאני מוציא שם רע דחידוש הוא.
נראה דממחלה מקשה ממוציא שם רע משום דק"ד דהש"ס
דמסבירא אמרינן ציה דמדין בסקילה ולא אמרינן הואיל ואישתני גופא
אישתני קטלא הילכך מקשה דגצי נערה המאורסה נמי לית לן למימר

סוקלין אותה על פתח בית אביה כלומר
ראו גידולים שגידלתם באו לה עדים כבית
אביה שזינתה בבית אביה סוקלין אותה
על פתח שער העיר ⁶ סרחה ולבסוף בגרה
תידון בחנק למימרא דכל היכא דאישתני
גופא אישתני קטלא ורמינהי * נערה
המאורסה שזינתה ומשגברה הוציא עליה
שם רע הוא אינו לוקה ואינו נותן מאה סלע
⁷ היא וזוממיה מקדימין לבית הסקילה היא
וזוממיה ס"ד * אלא או היא או זוממיה מקדימין
לבית הסקילה אמר רבא מוציא שם רע
קאמרת ⁸ שאני מוציא שם רע דחידוש הוא
דהא נכנסה לחופה ולא נבעלה בעלמא
ווינתה בחנק ואילו מוציא שם רע בסקילה
אמר ליה רב הונא בריה דרב יהושע
לרבא דלמא כי חדית רחמנא היכא דלא
אישתני גופא אבל היכא דאישתני גופא
לא חדית רחמנא אלא אמר רב נחמן בר
יצחק אישתני ולא אישתני תנאי היא דתנן
⁹ חמאו עד שלא נתמנו ונתמנו הרי הן
כהדיוטות רבי שמעון אומר אם נודע להם
עד שלא נתמנו חייבים משנתמנו פטורים
אימור

צבירה אחת לאשמועין דיני פתח בית אב וכוין דקאין מצינתא
בנערה המאורסה צבאו לה עדים צבית אביה מסיק נמי סרחה
ולבסוף בגרה צבית אביה במה שעומד בו השתא^א ויהא דקאמר ואילו
מוזיא ש"ר אע"ג דהכל חייבי צמוזיא ש"ר ה"פ ואילו מוזיא ש"ר על האירוסין
לחייבי ביה קרא הוי בסקילה אבל ק"ק דמני בשעתין (לקמן מו.) לא אמר
לעדים צבאו והעדויה וכן מעדין מאלהין היא חוממיה מקדימין לבית הסקילה
למלא אפי' בלא הוצאת ש"ר דלא אמרינן הואיל ואישתני דינא אישתני קטלא
ומיהו י"ל דלע"ג דלא אמר לעדים הוי הוצאת ש"ר וחדתי צבין רחמנא
ורבינו שמואל מפרש שאני מוזיא שם רע דחידוש הוא שהרי נכנסה
לחופה ולא נבעלה בצלמא בלא הוצאת שם רע וינתה אחר חופה
בחנק ואילו מוזיא שם רע כי האי גוונא שזינתה אחר נישואין בסקילה
דהכי משתמני קראי דכתיב ואם אמת היה כו' ולא נמצאו בתולים
לנערה וסקילה משמע דבכל ענין שלא נמצאו לה בתולים היא
בסקילה ואפילו וינתה תחתיו ואע"ג דכתיב אל פתח בית אביה
וצבינתה תחתיו אין כאן פתח בית אביה היינו משום דלא שייך
לומר ראו גידולים בעדלתם והוי כמו י"ש לה אב ואין לה פתח
בית אב אז אין לה אב דהויא בסקילה אע"ג דליכא פתח בית אביה
והיינו חידוש דצלמא בלא הוצאת שם רע וינתה אחר חופה בחנק
דדררשינן לקמן מאורסה ולא נשואה שנכנסה לחופה ולא נבעלה
וצמוזיא ש"ר בסקילה והשתא אחי נמי שפיר הא ללא נקט בצרייתא
צבאו לה עדים צבית חמיה שזינתה צבית אביה בלא הוצאת שם רע
ידיון בחנק דהא מודה רבא דלא אמרינן הואיל ואישתני דינא אישתני
קטלא אבל קשה לפרטי יתחק לפרש זהו דלא לקמן (דף סח.) דרשינן
לזנות צבית אביה פטרי שמכר הכהן הבעל וכל שכן הכהן
שנכנסה לחופה וההוא קרא דלזנות בית אביה צמוזיא ש"ר בהדיא
כתיב: **דְּלִמָּא** בי חדית רחמנא היבא דלא אישתני גופא.
ואע"ג דלעיל צבאו נערות (דף נח: ושם) קרי לנבעלה אישתני גופא
הכל לא חשיב אישתני גופא אפילו למאן דלא מחייב צמוזיא שם
רע אלא צבעל דהא כבר היטה צעולה מן הנושא וצבעילה דנושא לא
חשיב לה שינוי הגוף דלא מיירי הכא אלא צביוני הגוף אחר העצירה: "**תנאי**
היא דתנאי בו'." ואמ"ה הכא ליכא אלא שניי דינא
והיינו מיייתי לאישתני גופא דלעיל ויש לומר דלא מפליג
לעיל בין אישתני גופא לאישתני דינא אלא לרבא דאמר מוזיא שם
רע חידוש הוא הילכך פריך ליה כיון דאמרת דחידוש הוא ואינה
גופא אבל לרב נחמן דאית ליה למסבא קאמר דלא אישתני
שניי גופא הילכך מיייתי שפיר תנאי היא אי נמי י"ש לומר
אישתני קרבן כל שכן באישתני גופא ואינו חושש אלא להביא
ייתא משום דצרייתא דשילא לא מיתניא בי רבי חיאי ורבי
רדבי שמעון ותדע דהא במסקנא משבצין להדיא דשילא:

אימור

בה א מיי פ"ג מהל'
נערה בחולה הל' ז
סמג עשין נה:
בו ב מיי שס ופ"ג מהל'
איסורי ביאה הלכה י
סמג שס:
בז ג מיי פ"ג מהל'
איסורי ביאה הל' ח:
בח ד מיי פט"ו מהל'
שגגות הל' י: